

[Stegger Nielsen.]
gang skyldtes, at en hel Del Assisterter i 1919 var forfremmet til Kontrolører, og at Tjenestemandslovens Bestemmelse om 70 Aars Aldersgrænsen var traadt i Kraft. Endelig var der i 1927 307 Assisterter, som havde over 25 Aars Tjeneste. Det viser, at Avancementsforholdene indenfor denne Klasse af Tjenestemænd er meget ugunstige. Hvis man sammenligner hermed, hvorledes Forfremmelsesforholdene har været for de Funktionærer, der avancerer fra Portører til Togbetjente og til Overportører II, vil man se, at af dem, der er blevet ansat efter 1908, altsaa af Folk med under 20 Aars Anciennitet, er i de mellemliggende Aar 677 avanceret til Togbetjente og 676 til Overportører II. Det synes at vise, at Assistentklassen i Forhold til Bundklasserne, ja, i Forhold til samtlige Klasser indenfor Tjenestemændene, har dannet en Undtagelse med Hensyn til Avancementsforhold, og det er det, der begrundet Lovforslaget.

Jeg finder derfor, og mit Parti finder, at Lovforslaget af de Grunde, jeg her har nævnt, Grunde, som er fremsat i Tilslutning til den højtærede Finansministers Forelæggelsestale, er et velbegrundet Lovforslag, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Dahl: Den højtærede Finansminister begyndte sin Forelæggelsestale med at udtale, at den Sag, som det foreliggende Lovforslag omhandler, ikke er fra i Gaar. Det er ganske rigtigt, den er af ældre Dato, den kom frem noget efter Lønningslovens Vedtagelse i 1919. Den Udredning af Forholdene, som den højtærede Finansminister har givet, kan jeg i det hele taget tiltræde, hvad Sagens Ælde angaar, men naar den højtærede Finansminister saa drager den Slutning, at nu skal Sagen absolut ordnes, kunde jeg være tilbøjelig til her at gøre opmærksom paa, hvad der allerede er blevet nævnt i Forbigaaende i Dag, vistnok baade af den højtærede Finansminister og af Venstres Ordfører, at ifølge en Bestemmelse i Lønningsloven, saaledes som den blev affattet i 1927, skal Lønningsloven forelægges til Revision om ganske kort Tid, nemlig i næste Rigsdagssamling. Naar Sagen altsaa

er af saa gammel Dato, som baade den højtærede Finansminister og Venstres Ordfører og jeg er enige om den er, maa der være Grund til at spørge: Hvorfor skal Sagen saa netop ordnes nu, en halv Snes Maaneder før Lønningsloven skal forelægges til samlet Revision? Det synes jeg maa blive Hovedsynspunktet i denne Sag, thi et Forslag som det foreliggende, der griber ind i de store Etaters Lønningsforhold, ikke i en eller anden lille særlig Etats Lønningsforhold, men i de store Etaters Lønningsforhold, vil altid medføre en vis Uro og give Anledning til, at der stilles Krav, mere eller mindre berettigede, om Lønforbedringer paa andre Punkter, og det er naturligvis i Statens Interesse at søge at undgaa alt, hvad der kan give Anledning til en saadan Uro.

Den højtærede Finansminister udtalte, at Grunden til, at Lovforslaget fremkom, var de daarlige Avancementsforhold. Ja, det er jo den Grund, som altid har været gjort gældende, lige fra man begyndte at beskæftige sig med dette Spørgsmaal. Den højtærede Finansminister søgte at paavise, at disse Avancementsforhold var særlig daarlige for den Klasse af Tjenestemænd, der her er Tale om, og han henviste i saa Henseende til de Bilag, som ledsager den foreliggende Betænkning fra Folketingets Udvalg. I disse Bilag fandt den højtærede Minister en Støtte for den Opfattelse, han gjorde gældende, idet han dog forsigtigt tilføjede, at efter hans Mening indeholdt disse Bilag en Støtte derfor, og han henviste Tingets Medlemmer til at gøre sig bekendt med disse Bilag. Jeg er ganske overbevist om, at naar Tingets Medlemmer gør sig bekendt med dem, vil de ikke deri finde en særlig Begrundelse for, at det foreliggende Lovforslag er fremsat paa det nuværende Tidspunkt. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at omtale disse Bilag, jeg ved, at der er et andet Medlem af mit Parti, som vil gøre dette Spørgsmaal til Genstand for særlig Omtale, men i hvert Fald vil jeg sige, at i de sidste Aar, i den Tid, der er forløbet siden 1919, er disse Forhold ikke blevet væsentlig forværret. Jeg hørte nok, at Venstres Ordfører (Stegger Nielsen) gik saa langt tilbage i Tiden som til før 1900; jeg tror dog ikke, det har Interesse i dette Øjeblik og i denne Forbindelse at gaa saa